

Hjemmeopgave 2

Økonomiske Principper B

April 2020

Opgave A

Definer nedenstående begreber og beskriv relationen imellem dem

1. Nominel rente og realrente.

Nominel rente er karakteriseret ved følgende ligning: $i=r+\pi$, hvor i er den nominelle rente og π er den forventede inflation. Den nominelle rente er et udtryk for realrenten plus inflation.

Omvendt for realrenten, som er karakteriseret ved at være lig nominel rente fratrasket inflation.

Inflation er prisstigninger i samfundet. Fx hvis Maersk vil låne, har de en omkostning på f.eks. 3% = i . Hver år skal de betale 3% af lånet. Ideen med inflationen er at priserne stiger, så det nye skib de har købt stiger med inflationen. Dermed hvis aktiverne stiger i værdi så er det en gevinst for virksomheden når de investerer i reale aktiver. Altså, er inflation en gevinst og realrenten er en omkostning.

2. Penge og formue.

Penge er fuldt likvide aktiver, dvs. umiddelbart omsætteligt med varer. Det kan fx være Bankkonti (dankort) eller sedler og mønter, som også refereres til *Fiat money*, som er et betalingsmiddel der ingen brugsværdi har i sig selv, men forudsætter generel accept som betalingsmiddel. Relationen mellem penge og formue er, at penge er den del af vedkommendes formue, der står i fuldt likvide aktiver.

Formue er karakteriseret ved alt et individ, institution eller selskab ejer og som kan værdisættes til penge. En formue er med andre ord, den samlede værdi af alle goder der har en salgsværdi som en aktør er i besiddelse af.

3. Pengebase og pengemængde.

Pengemængde M betegner den samlede beholdning af likvide midler hos borgerne bred defineret, dvs. husholdninger, virksomheder, kommuner mv. = sedler og mønter hos borgerne, C , plus beholdningen af likvide indskud i pengeinstitutter, D .

Ligningen er således: $M=C+D$.

Det skal påpeges at pengemængden ikke er entydigt defineret. Der er forskellige definitioner alt efter, hvordan man definerer "likvide midler": M_1 , M_2 , og M_3 ...

sedler og mønt + indlån på anfordring = M_1 + indlån på tidsindskud mm. = M_2 + obligationer. m/opr. Løbetid < 2 år + repointlån = M_3 .

Pengebasen udtrykker hvor mange penge, centralbanken har sendt ud i økonomien.

Pengebasen kan tænkes som mængden af mønter og sedler, som borgere og bankerne

tilsammen holder. Der er blandt andet derfor mange kalder det for ”*central bank money*”.

Pengebasen besiddes af borgerne (husholdninger og virksomheder), som kan kontanter C og bankerne der holder reserver R . Dermed kan pengebasen opskrives som; $B=C+R$.

Relationen mellem pengebasen og pengemængden er at C , indgår i begge ligninger.

Dvs. at hvis der slet ingen banker i økonomien var, ville pengemængden vær lig pengebasen, dvs. $M = \text{sedler og mønter i omløb} = B$.

Det samme ville gælde hvis der var banker i økonomien, men de ikke måtte låne penge ud (100 pct. reservebanker).

Forholdet mellem pengebasen og pengemængden kan udtrykkes vha.

Kreditmultiplikatoren: $m = \frac{M}{B} = \frac{C+D}{C+R}$, hvor m kaldes kreditmultiplikatoren.

Pengemængden er dermed m gange større end pengebasen. $M=m*B$.

Dog har centralbanken kun indirekte kontrol over M via sin kontrol over B . Fordi centralbanken har mulighed for at gå direkte ind og styre pengebasen, men ikke pengemængden.

Opgave B

Betragt følgende model for den amerikanske økonomi:

$$Y = C(Y - \bar{T}) + I(r) + \bar{G} + NX(\epsilon) \quad (1)$$

$$r = \bar{r}^* \quad (2)$$

$$\epsilon = eP/\bar{P}^* \quad (3)$$

$$Y = F(\bar{K}, \bar{L}) \quad (4)$$

$$\bar{M}\bar{V} = PY \quad (5)$$

$$OB = \bar{T} - \bar{G} \quad (6)$$

hvor Y er aggregeret efterspørgsel efter varer og tjenesteydelser, T er skatter, G er offentligt forbrug, NX er nettoeksport, OB er det offentlige budgetoverskud, e er den nominelle valutakurs defineret som antal enheder udenlandsk valuta pr. US dollar, P er det indenlandske prisniveau, P^* måler prisniveauet i udlandet, r er realrenten, r^* er det internationale realrenteniveau, M er det nominelle pengeudbud, K er mængden af kapital, og L er størrelsen af beskæftigelsen. En streg over en variabel betyder, at denne er eksogen. Funktionerne $C(Y - \bar{T})$, $I(r)$ og $NX(\epsilon)$ har standardegenskaber og bestemmer efterspørgsel efter privat

forbrug, investeringer hhv. nettoeksport. $F(K,L)$ angiver størrelsen på produktionen på baggrund af de anvendte faktorerinputs. Funktionen har ligeledes standardegenskaber.

1. Beskriv de enkelte relationer.

Relation (1) er en identitetsligning. Den angiver den samlede efterspørgsel i økonomien, som er givet ved summen af det private forbrug, investeringer, offentligt forbrug og nettoeksporten. Det bemærkes at nettoeksporten er forskellig fra nul og fortæller desuden hvorfor der er tale om en åben økonomi. Desuden ses det at ligningen indeholder en adfærdsrelation, det private forbrug, som afhænger positivt af den disponible indkomst. Det samme gælder for investeringerne, som afhænger negativt af realrenten. Grunden til at investeringerne afhænger negativt af realrenten skyldes at funktionen har standardegenskaber, og der vil dermed være et minus foran realrenten. Renten er altså en alternativomkostning, hvilket betyder at hvis renten stiger så falder investeringerne, ligeledes hvis renten falder så stiger investeringerne.

Omvendt for det private forbrug er der et plus foran den disponible indkomst, hvilket som sagt betyder at det private forbrug afhænger positivt af den disponible indkomst. Det medfører at, hvis den disponible indkomst stiger, så stiger ligeledes det private forbrug. Yderligere kan man sige, at eftersom der er standardegenskaber, så vil de private forbrug have ganget en parameter på sig. Parameteren, fx b , vil være den marginale forbrugstilbøjelighed, som vil være mellem 0 og 1. Den forklarer, at man ikke vil forbruge hele sin indkomst, men man vil spare noget af indkomsten op.

Relation (2) kan opfattes som en adfærdsrelation. Agenterne placerer deres opsparing i det land som giver størst afkast, som forklarer hvorfor enhver renteforskel udlignes af international arbitrage. Kan også betragtes som en ligevægtsrelation, idet den indenlandske ligevægtsrente er eksogent givet ved internationale rente.

Relation (3) er en definitionsligning, som siger at den reale valutakurs er defineret ud fra de nominelle priser samt nominel valutakurs. Altså, prisen på et lands varer målt i forhold til et andet lands varer. Vi ser at den nominelle valutakurs er endogen, hvilket forklarer at der er tale om flydende valutakursregime. Det betyder fx at sker der en appreciering i den nominelle valutakurs, så medfører det, at indlandets valuta kan købe mere af udlandets valuta. Og omvendt sker der en depreciering, så kan indlandets valuta købe mindre af udlandets valuta.

Relation (4) er en teknisk relation, som siger at aggregeret vareefterspørgsel afhænger positivt af to inputfaktorer. K angiver kapitalenheder - fx opgjort som maskiner og L angiver arbejdskraft - fx opgjort som arbejdstimer. Dvs. at hvis K eller L stiger, så vil produktionen stige. Med andre ord, kaldes dette også for en produktions funktion. Desuden er det en standard egenskab, at der er konstant

skalaafkast. Dvs. at Y stiger med samme som inputsene fordobles med. Det er altså 1:1 effekt.

Relation (5) er en adfærdsrelation som siger at den nominelle penge udbud ganget med omløbshastigheden (V), hvor begge er eksogene, er lig det indenlandske prisniveau ganget med den aggregerede vareefterspørgsel. Denne ligning er også kaldet kvantitetsligningen. Altså, er pengemængden (M) multipliceret med omløbshastigheden lig med nominelt BNP. Hvor Y afhænger af P . Dvs. hvis P stiger så bliver Y nødt til at falde og omvendt. Det skyldes at venstre side af lighedstegnet er låst fast og dermed er P og Y de eneste variable der kan rykkes.

Eftersom pengeudbud, M , er eksogen er det også med til at forklarer, hvorfor vi har flydende valutakurs. Det skyldes at, eftersom e er endogen, så skal M være eksogen, som derved påviser flydende valutakurs.

Relation (6) er en identitetsligning, som siger at det offentlige budgetoverskud er lig skatter minus offentligt forbrug. Det ses at både skat og det offentlige forbrug er eksogene.

2. Er der tale om en model for den korte eller lange sigt? Begrund.

Der er tale om en model på lang sigt, fordi priserne er fleksible. Det kan ses ved at det indenlandske prisniveau ikke er eksogen, hvilket det vil være på kort sigt og dermed vil være fast, som altså ikke tilfældet her.

Desuden ses det ved relation (4) at K og L er eksogen givet og dermed bestemt for os. En beskrivelse af udbudssiden er, at kapital og arbejdskraft er eksogent givet og bestemmer Y . Altså, udbud dominerer på langt sigt, hvor efterspørgsel dominerer på kort sigt. Med andre ord, så fører antagelsen om fleksible priser til en konklusion om, at BNP på lang sigt bestemmes fra økonomiens udbudsside.

3. Beskriver modellen en økonomi med flydende eller fast valutakurs? Begrund. Er modellen fuldstændig? Begrund.

Som beskrevet tidligere beskriver modellen en økonomi med flydende valutakurs, grundet e er endogen og M er eksogen givet.

Eftersom e er endogen, har vi altså ikke bundet den nominelle valutakurs fast på fx euroen. Dvs. valutakursen kan ændre sig. Desuden er M fast, så der er fri kapitalmobilitet.

Robert Mundell fik i 1999 Nobelprisen i økonomi, bl.a. fordi han helt tilbage i 60'erne påpegede, at det vil være umuligt at føre både pengepolitik (dvs. kontrollere M , som

dermed vil være eksogen) og valutakurspolitik (dvs. kontrollere e , som dermed også vil være eksogen), hvis man har perfekt kapitalmobilitet.

4. Redegør for dette ud fra ovenstående model.

Perfekt kapitalmobilitet betyder at investorer frit kan flytte penge rundt uden nogen ekstra omkostninger for investoren. Det betyder alt andet lige, at incitamentet øges til at flytte pengene derhen hvor renten er højest.

Eftersom investoren kan flytte penge rundt uden omkostning, ville det indenlandske renteniveau svare til det udenlandske på langt sigt.

Rober Mundell påpegede at det var umuligt at kontrollere både M og e . For at teste denne teori kan vi føre et pengepolitisk stød i vores model og dermed se hvorvidt vi kan holde e eksogent samtidigt. Hvis vi laver et pengepolitisk stød og øger M i ligning 5 så vil det betyde at P øges tilsvarende da M og P har 1:1 forhold, fordi Y er eksogent givet ud fra ligning 4. Det øgede P betyder at forholdet mellem det indenlandske prisniveau og udenlandske stiger, hvilket ses ud fra ligning 3. For at kompensere for det øgede P skal enten ϵ stige eller e falde. Dog ser vi i ligning 1 at både C og G er eksogent givet og for a ligningen skal gå op, er det kun investeringerne (I) eller NX , som kan være skabende ligevægts variable. Vi ved at hvis ϵ stiger så falder NX , grundet den negative sammenhæng, dermed kan ϵ ikke stige. Dermed bliver investeringerne nødt til at stige for at kompensere for faldet, men eftersom der er perfekt kapital mobilitet, betyder det at renteniveauet ikke kan påvirkes og dermed er investeringerne eksogene givet. Dermed vil en stigning i priserne betyde at e er den eneste variabel som kan falde, for at kompensere for stigningen i p , som kan ses ud fra ligning 3. Dermed passer Robert Mundells teori.

5. Opdel variableerne i nominelle og reale størrelser. Hvad skal gælde om de nominelle og reale størrelser for, at der er klassisk dikotomi?

De nominelle størrelser er dem som kan fortælle noget om værdien af den pålydende størrelse. Anderledes for de reale størrelser som angiver størrelsen i varer og mængder. De nominelle størrelser er; e (nominel valutakurs), M fordi det nominelle pengeudbud som opgør størrelsen i penge. Både P og P^* er nominelle størrelse eftersom størrelserne opgøres som penge. T , G og OB er også alle sammen nominelle størrelser.

De reale størrelse er, r og r^* fordi det er realrenter, som ikke opgøres i penge. K og L bliver heller ikke opgjort i penge. Desuden er V også en real størrelse eftersom den ikke opgøres i penge, den fortæller kun hvor mange gange pengene skifter hænder. Til sidst har vi ϵ , Y , C og I .

Klassisk dikotomi handler om at se på hvorvidt nominelle størrelser kan påvirke reale størrelser. Hvis nominelle størrelser ikke kan påvirke reale størrelser, så er der klassisk dikotomi. Hvis de godt kan påvirke reale størrelser, så er der ikke klassisk dikotomi.

6. Foretag en kausalanalyse af modellen. Vurder herudfra om der er klassisk dikotomi den pågældende model. Begrund.

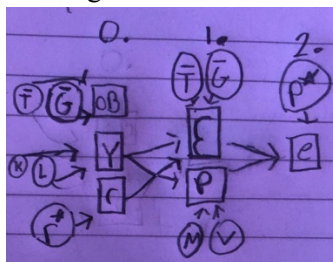
Uordnet:

	Y	r	ϵ	e	P	OB	Eksogene
1	x	x	x				T, G
2		x					r^*
3			x	x	x		P^*
4	x						K, L
5	x				x		M, V
6						x	T, G

Ordnet

	Y	r	OB	ϵ	P	e	Eksogene	Orden
4	(x)						K, L	0
2		(x)					r^*	0
6			(x)				T, G	0
1	x	x		(x)			T, G	1
5	x				(x)		M, V	1
3				x	x	(x)	P^*	2

Pilediagram:

Som vi kan se ud fra pilediagrammet, er der ikke nogen nominelle størrelser som påvirker reale størrelser, dvs. at vi har at gøre med klassisk dikotomi. Desuden er der pengeneutralitet.

Dvs. at stigning i pengemængde ikke har en indvirkning på reale variable, men alene medfører stigning i det almindelige prisniveau. Hvilket kan ses på pilediagrammet, at M kun påvirker P , som derved kun påvirker en nominel størrelse e .

I Berlingske Tidende torsdag d. 12. februar 2004 (se side 5) kunne man læse, at direktøren for den amerikanske centralbank (FED) Alan Greenspan overfor finansudvalget i Repræsentanternes Hus udtrykte bekymring over det såkaldte tvillingeunderskud, dvs. samtidigt underskud på det offentlige budget (OB) samt på betalingsbalancen (NX).

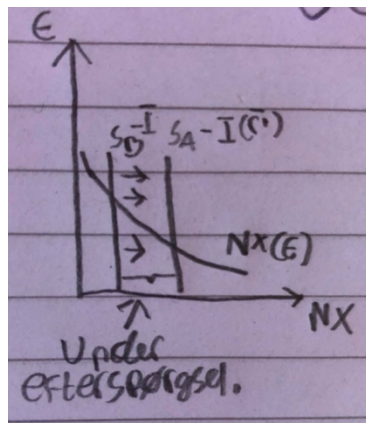
7. **Beskriv konsekvenserne af pengepolitik (dvs. en stigning i pengemængden). Fortolk resultatet. Vil pengepolitik kunne afhjælpe problemet med tvillingeunderskud?**

Som vi kan se i pilediagrammet, vil en stigning i M medføre en stigning i P , som dermed vil føre til en stigning i e , som også kan ses i ligning 3.

Altså, pengepolitik ville ikke kunne påvirke OB, fordi den er i 0. orden, men vil derimod kun forsage højere priser, hvis M stiger. Dette vil til sidst påvirke den nominelle valutakurs. Dermed vil pengepolitik ikke kunne afhjælpe problemet med tvillingeunderskud.

8. **Beskriv konsekvenserne på de reale variable af et sænket offentligt forbrug. Illustrer konsekvenserne i et diagram med den reale valutakurs på 2.-aksen og nettoeksportefterspørgslen samt nettoopsparingsoverskuddet på 1.-aksen. Fortolk resultatet. Vil denne form for finanspolitik kunne afhjælpe problemet**

Vi ved at offentligt forbrug påvirker den reale valutakurs i orden 1. Desuden kan vi aflede af ligning 1 at nettoeksporten afhænger af den reale valutakurs. Dvs. at sænkes det offentlige forbrug, vil det give et fald i den reale valutakurs i orden 1. Det medfører en stigning nettoeksporten, som dermed fører til en stigning i opsparingen. Vi ved nemlig at $NX = s - I(r^*)$, så hvis NX stiger, så må s eller I også stige. Eftersom I afhænger af den udenlandske rente som er eksogen, så må opsparingerne derimod stige. Dette er også illustreret i nedenstående figur, hvor et fald i G medfører et ryk i kurven $S_B - I(r^*)$ over til ny kurve $S_A - I(r^*)$.

Altså, fordi det offentlige budget falder, så vil det offentlige budget stige, fordi der skal bruges færre midler på fx offentlige ansatte. Og eftersom at vi har forklaret hvordan NX også stiger, så konklusionen er at tvillingeunderskuddet påvirkes positivt af denne finanspolitik. Dog ved vi ikke om NX og OB stiger nok til at kunne løse problemet.

9. **Beskriv konsekvenserne på de reale variable af en stigning i skatterne. Fortolk resultatet. Vil denne form for finanspolitik kunne afhjælpe problemet med tvillingeunderskud?**

Vi kan ud fra pilediagrammet vise at en stigning i T , vil medføre en stigning i OB samt en stigning i epsilon. En stigning i epsilon medfører som sagt en stigning i nettoeksport. Altså, får vi samme argument som i spørgsmål 8. Konklusionen er, at en forøgelse i skatterne medfører en stigning i det offentlige budget, fordi der er flere som betaler mere skat. Alt i alt, vil denne finanspolitik hjælpe problemet med tvillingeunderskud.

10. **Er det ligegyldigt for effekten på betalingsbalancen om en given forbedring på det offentlige budget opnås via en sænkning i det offentlige forbrug eller en stigning i skatterne? Begrund.**

Når det offentlige forbrug sænkes, så stiger NX tilsvarende 1:1. Men når skatterne falder, så stiger nettoeksporten med den marginale forbrugstilbøjelighed C . Det betyder at der er større gevinst ved at sænke det offentlige forbrug fremfor at sænke skatterne.

Jeg starter med at vise, at en sænkelse G har et 1:1 forhold med NX.

$$\frac{dy}{dG} = \frac{d(c(Y-T))}{dG} + \frac{d(I(r))}{dG} + \frac{dG}{dG} + \frac{d(NX(\epsilon))}{dG} = 0 + 0 + 1 + 0 = 1$$

Nu totaldifferencerne jeg ligning 1 igen med hensyn til T.

$$\frac{dy}{dT} = \frac{d(c(Y-T))}{dT} + \frac{d(I(r))}{dT} + \frac{dG}{dT} + \frac{d(NX(\epsilon))}{dT} = -C + 0 + 0 + \frac{d(NX(\epsilon))}{dT}$$

$$0 = -C + \frac{d(NX(\epsilon))}{dT} \rightarrow \frac{d(NX(\epsilon))}{dT} = C$$

Altså har vi vist, at T falder med den marginale forbrugstilbøjelighed.

I artiklen fra Berlingske Tidende kan man også læse, at Alan Greenspan mente, at der var høj risiko for, at det store underskud på det offentlige budget ville presse renten op. Denne holdning var ikke i overensstemmelse med holdningen i Bush-regeringen, som officielt henholdt sig til, at det store underskud netop ikke vil få renten til at stige.

11. Har Alan Greenspan eller Bush-regeringen ret ifølge ovenstående model?

Begrund.

Vi kan ud fra vores første pilediagram, konkludere at Bush har ret, fordi OB ikke påvirker nogen andre variable og bestemmes i 0 orden. Renten bestemmes af udlandet dvs. den er fast i indlandet, hvilket betyder at OB ikke kan påvirke renten.

Antag nu, at ligning (1) og (2) udskiftes med nedenstående, hvor $CF(r)$ er nettokapitaludstrømningen, som nu afhænger negativt af den indlandske rente (læs evt. appendiks til kapitel 6)

12. Har Alan Greenspan eller Bushregeringen ret ifølge den reviderede model?

Begrund.

$$Y = C(Y - \bar{T}) + I(r) + \bar{G} + CF(r) \quad (1)$$

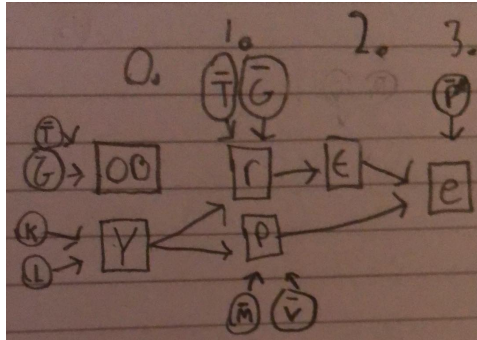
$$CF(r) = NX(\epsilon) \quad (2)$$

Alan Greenspan har ret:

Hvis vi antager at der er stort underskud på OB betyder det at vi har et T der er relativt lavere end G. Så Når G er større end T så må CF(r) være lille. Når CF(r) afhænger negativt af realrenten så kan den indenlandske rente ændre sig, hvilket den ikke kunne tidligere.

Ved at tegne pilediagrammet med den reviderede model, finder vi igen frem til, at OB bestemmes i 0 orden, hvormed r nu bestemmes i 1 orden og derved påvirker epsilon. Ydermere påvirker T og G nu også r. Det betyder altså, at når der er et offentligt

budgetunderskud, så er det offentlige forbrug større end skatterne. Ved at omskrive ligning 1 til: $Y - C(Y - T) - G = I(r) + CF(r)$, så ved vi først og fremmest at et fald i OB skyldes et fald i T eller stigning i G, det vil i begge tilfælde betyde et fald i $I(r)$ og $CF(r)$. Da der er en negativ sammenhæng mellem nettokapitaludstrømningen og den indenlandske rente vil et fald i $CF(r)$ betyde en stigning i renten, hvilket igen konkludere at Greenspand har ret.

Anm: kausalanalysen for pilediagrammet kan findes under bilag.

13. Vurder hvilken af de to modeller, der giver den mest realistiske beskrivelse af den amerikanske økonomi.

Det er den sidste model som er mest realistisk, fordi en amerikansk økonomi er stor, hvilket betyder at den godt kan påvirke udlandets renteniveau. Altså, det er ikke realistisk, som første model siger, at amerikansk rente er lige den udenlandske rente og ikke kan påvirke den udenlandske rente.

Bilag

Uordnet

	Y	r	€	e	P	OB	Eksogene
1	x	x					T, G
2		x	x				r*
3			x	x	x		P*
4	x						K, L
5	x				x		M, V
6						x	T, G

Ordnet

	Y	OB	r	p	€	e	Eksogene	Orden
4	(x)						K, L	0
6		(x)					T, G	0

1	x		(x)				T, G	1
5	x			(x)			M, V	1
2			x		(x)		r*	2
3				x	x	(x)	p*	3

Underskuddet nager Greenspan

Økonomi Det går fremad for økonomien, mener USAs nationalbankdirektør Alan Greenspan. Men de store underskud på de offentlige finanser bekymrer.

AF Bente Bundegaard

NEW YORK: Altpionerende var det ord, som nationalbankdirektør Alan Greenspan i går brugte til at beskrive den amerikanske økonomis fremmarch de seneste måneder.

Der var god vækst især i sidste halvdel af 2003, og Greenspan forventede fortsatte gode nyheder fra den kant i år, sagde han i sin halvårlige afrapportering til finansudvalget i Repræsentanternes Hus.

Men der kan blive problemer med tvillingeunderskuddene, som de er blevet kaldt – dvs. underskuddet på den amerikanske finans, eller budgettet, og underskuddet på betalingsbalancen.

Ellersom Kongressen – Repræsentanternes Hus og Senatet – er bevillende myndigheder, var Greenspans ord også en opsig til det publikum, der lyttede til ham i går.

Underskud presser renten

Skulle investorerne blive mere bekymrede over, om Kongressen vil tage de nødvendige skattemæssige skridt, er der mulighed for et mærkbart bagslag i de lange renter, » sag-

de kurs med Bush-regeringen, der officielt henholder sig til, at det store underskud netop ikke vil få renterne til at stige.

I øjeblikket ser finanskrivningerne sådan ud, at budgetunderskuddet vil ende på 521 mia. dollar – lige over 3.000 mia. kr. – i år.

Også underskuddet på betalingsbalancen bekymrer Greenspan. Sidste år var det på 550 mia. dollar – ca. 3.300 mia. kr.

» Lyset af den allerede betydelige akkumulering af dollar-domineret gæld, vil udenlandske investorer, både private og offentlige, måske blive mindre villige til at absorbere stadigt voksende fordringer på amerikanske indbyggere, » som Greenspan udtrykte det.

Udsalg af dollar

Frygten er, at udenlandske investorer vil begynde at sælge ud af deres dollar, hvilket kan

risikere at give et chock til aktiemarkedet og få renterne i USA til at stige.

Men hvad angår selve den økonomiske vækst, var Greenspan ret optimistisk, og der kan ligefrem blive skabt flere jobs. Ganske vist er der stadig plads til en bedre udnyttelsesgrad og produktivitetsforbedringer i økonomien, men nationalbanken forventer en arbejdsløshed i år på 5,25-5,5 pct., hvilket er en ken-

de mindre end sidste år. Inflationen ventes at holde sig stabil, og det vil være muligt at fortsætte med at være stålmodige med at sætte renten op, sagde Greenspan. Men han advarede dog om, at det ikke vil være muligt at holde de historisk lave renter » i al fremtid. Den amerikanske diskonto er på 1 pct. – det laveste niveau i 45 år.

business@berlingske.dk

Nationalbankdirektør Alan Greenspan forud for mødet med finansudvalget i Repræsentanternes Hus. Han sagde, at tvillingeunderskuddet i amerikansk økonomi (på det offentlige budget og betalingsbalancen) er bekymrende. Foto: AFP